Dat ene gesprek

En toen troffen die woorden je recht in het hart, in je ziel. Je werd er een beter mens van. Margreet en Steven, Walter en Claude, en Marielle en Laura over het gesprek dat hun leven een wending gaf.

TEKST: JETSKE VAN DER SCHAAR | BEELD: MARK UYL | HAAR & MAKE-UP: MANOUS NELEMANS

Margreet: “Het was 5 december 1999 en ik presenteerde een belprogramma voor de radio. Mijn collega had nog wel een vriend die we konden vragen als gast. ‘En,’ zei ze, ‘dat vind jij ook een leuke jongen.’ Tijdens de uitzending was Steven heel geconcentreerd adviezen aan het geven, dus we waren niet aan het flirten maar hij bleef me wel bij. Ik was in de dertig en...”
Steven: “Je had een relatie.”
Margreet: “Maar die ging uit en ik dacht: die Steven, zou dat wat zijn? Het was tijdens het EK en ik vermoedde dat mijn collega Nederland-Frankrijk zou gaan kijken met haar vrienden, dus heb ik mezelf daar heel gewiekst uitgenodigd. Met de zenuwen in mijn lijf ging ik erheen. Maar hij was er, we raakten aan de praat en het was meteen een gesprek als een dans.”
Steven: “’s Nachts fietsten we samen een stukje op. Ik had een wegwerpcamera die uit mijn zak viel en ik zei: ‘Die neemt zijn naam wel heel serieus.’”
Margreet: “Dat vond ik geestig, het vuur ging aan. Toen wist ik het zeker: dit is ’m. Deze man wil ik.”
Steven: “Een week later vroeg ik of ze mee ging varen. Er gebeurde iets onbenulligs met de motor en zij deelde een rake observatie. Dat kleine, daar zagen wij allebei de grote humor van in. Dat was voor mij het omslagpunt.”
Margreet: “We raakten elkaar even in hoe we de wereld zien. Die momenten van verbondenheid koester ik enorm.”
Steven: “Het is trouwens niet zo dat...”
Margreet: “Wij gierend door het leven gaan, hoor.”
Steven: “Maar je hebt altijd de keuze om *one up* of *one down* te gaan. Vanochtend vroeg Margreet waarom ik nog ▸

Radio- en tv-presentator **Margreet Reijntjes (1966)** heeft honderden mensen geïnterviewd. Ze herinnert zich vrijwel alle verhalen en herkent bijna elk gezicht. Maar het gesprek dat haar leven voorgoed heeft veranderd, was met die ene studiogast op sinterklaasavond: **Steven Pont (1962)**.

MARGREET

‘Ons eerste gesprek was net een dans’

Lees verder op pag. 34

STEVEN

‘Van het kleine zagen wij allebei de grote humor in’

CLAUDE

‘Ik heb een nieuw leven gekregen. Zo zie ik dat echt’

Walter Schrader (1955) werkt bijna twintig jaar als huisarts en hoe druk zijn baan ook is, hij neemt graag tijd voor een praatje. Daardoor durfde zijn patiënt **Claude Backendorf (1951)** een gesprekje te beginnen dat grote impact kreeg op het leven van beide heren én op een hele wijk.

Claude: “Als ik het me goed herinner, was het bij mijn jaarlijkse controle. Ik was te zwaar, zat heel dicht bij diabetes, maar voelde me bij Walter erg op m’n gemak.”
Walter: “Je stelde een vraag over een schilderij in mijn praktijk. Dat was geïnspireerd op het portret van Jan Six en gemaakt door iemand met een verstandelijke beperking.”
Claude: “Ik zei: ‘Wat heb jij met Rembrandt?’ Walters ogen begonnen te glimmen en hij reageerde: ‘Daar laat ik foto’s van maken en die plak ik op mijn wijnkistjes.’ Toen vertelde hij over Château Matilo, een wijnvereniging in Leiden. Ik was er helemaal weg van. Direct.”
Walter: “Hij komt ook uit een wijnfamilie.”
Claude: “Mijn overgrootvader was wijnboer op de Luxemburgse Moezel, dus het zit een beetje in mijn genen. Elke vakantie ging ik naar een wijngebied. Wijn is mijn passie. Daardoor was ik ook zo zwaar geworden.”
Walter: “Zodra Claude over wijn begon te praten, haalde hij herinneringen op aan vroeger. Daar lagen zijn roots. Ik wil echt weten wat mijn patiënten beweegt want als ik dat naar boven weet te halen, kan ik werkelijk iets betekenen.”
Claude: “Ik had altijd gedacht: na mijn pensioen koop ik een huisje in Zuid-Frankrijk met een kleine wijngaard. Nu bleek er hier een te zijn en daar was hij de beheerder van! Bij de oogst kwamen mensen uit de buurt met grote bakken...”
Walter: “En emmers en zakken...” ▸

WALTER

‘Claude zorgde voor een razendsnelle groei van de vereniging’

Lees verder op pag. 34

Marielle: “Laura kwam binnen en ik dacht meteen: wat een mooie jongedame. Alleen toen ik aan haar haren zat, constateerde ik verschillende lengtes en dunne punten. Dat heeft meestal een oorzaak.”
Laura: “Ik kreeg last van haaruitval doordat ik na een maagverkleining in anderhalf jaar tijd 71 kilo ben afgevallen. Het enige wat wél vol had mogen blijven, viel uit. Daar werd ik onzeker van.”
Marielle: “Als je opeens veel minder voedingsstoffen binnenkrijgt, gaan die naar je vitale delen.”
Laura: “Mijn gezondheid was mijn allergrootste reden voor de maagverkleining. Ik had alle diëten geprobeerd en dit was de enige optie: mijn lijf kon het gewoon niet aan.”
Marielle: “Een BMI van 52 hè? Je had al bijna suikerziekte op je 21ste.”
Laura: “Ik heb altijd mijn best gedaan om mezelf goed te verzorgen en er leuk uit te zien.”
Marielle: “Maar je wist van de hele stad precies op welk terras je in de stoelen paste. Je vermeed festivals, want wat moest je aan met warm weer? Ik dacht: die mensen zijn heel vrolijk, maar jij zei: ‘Dat is zelfspot.’”
Laura: “Vaak maakte ik zelf vast grapjes, om anderen voor te zijn. Dan kwam ik over als die gezellige dikke, terwijl het een tactiek was om mezelf te beschermen. Ik compenseerde mijn uiterlijk met mijn innerlijk en was constant bezig met alles wat ik moest verbloemen, ook voor mezelf.” ▸

Marielle Bastiaansen (1969) ziet al aan de haren wie ze voor zich heeft. Ze werkte jarenlang als kapster aan metamorfoses op tv voordat ze een salon in *hairweaving* (haarextensies) begon. Achter de haaruitval van **Laura Hack (1994)** zat een verhaal dat haar de ogen deed openen.

MARIELLE

‘Ik had me nooit gerealiseerd hoeveel uiterlijk met je innerlijk doet’

Lees verder op pag. 35

LAURA

‘Het enige wat wél vol aan mij had mogen blijven, viel uit: mijn haar’

steeds die ene man niet heb gebeld en ik zong: *Hoe hou je het met me uit?* Daarmee was het niet opgelost maar het bracht wel luchtigheid. Als je allebei makkelijker de *up* neemt, dan zit je samen ook wat vaker in de *up*."
Margreet: "Ik hou van die zelfspot en relativering. We prutsen allemaal maar wat aan in het leven, toch? Een dag bestaat uit duizend dingen die we moeten en zo'n vrolijk momentje brengt flair. Als die ene penseelstreek op het schilderij."
Steven: "Wat me opviel aan Margreet is hoe ze doorvroeg en dingen werkelijk wilde weten. Ik heb mensen in mijn omgeving die mij nog nooit een vraag hebben gesteld. Terwijl ze zelf enorm veel zendtijd nemen. Is het echt boeiender om je eigen verhaal voor de achtste keer te horen dan het mijne voor het eerst? Dat vind ik armoe. Ik ga steeds minder vaak naar feestjes."
Margreet: "We kunnen samen uren zwijgen maar ook avonden kletsen met wijntjes erbij. Steven vindt altijd een nieuwe invalshoek, een kleur in het palet die ik nog niet heb gezien. Ik wil dingen snappen. Misschien gaat dat terug naar een oerwezen in ons dat de wereld wil begrijpen om zich er veiliger te kunnen voelen. Ik vind het heel naar als ik met iemand geen contact kan krijgen."
Steven: "Dat heeft iedereen. Waar worden we gelukkig van? Andere mensen. Waar worden we ongelukkig van? Ook: andere mensen. Kijk, het leven wordt bij ons gewoon geleefd en meestal vliegen we met onze jongens van de toetsweek naar het voetbalveld, maar misschien ontmoeten we elkaar net wat vaker in een goed gesprek."
Margreet: "Afgelopen sinterklaas heb ik die oud-collega een appje gestuurd om haar te bedanken dat ze hem twintig jaar geleden had geopperd als gast." ■
Meer weten? *Margreetreijntjes.nl* en *Stevenpont.nl*

MARGREET
'We raakten elkaar even in hoe we de wereld zien'

Dat ene gesprek

Claude: "Vol met druiven uit hun tuin. Het was gewoon een familie, even leuk en gezellig als de wijnoogst bij mijn opa en mijn oma waar ik als kind geholpen had. We kneusden de druiven met de hand, 's avonds kon ik mijn duim niet meer bewegen."
Walter: "Die klik was er meteen en heeft voor een razendsnelle ontwikkeling gezorgd in het proces en de groei van de vereniging. Hij is nu medeverantwoordelijk voor het onderhoud van de wijngaard. Nou, dat is hard werken."
Claude: "Ik ben vijfentwintig kilo afgevallen!"
Walter: "Je beweegt weer en daar gaat het om. Ik kan wel elk glas verbieden maar ik geloof niet dat dat bijdraagt aan het gevoel van geluk. De kwaliteit van zorg is de mate waarin je tegemoetkomt aan de diepe wensen van een patiënt."
Claude: "Ik was verslaafd aan mijn werk en bang om na mijn pensioen achter de geraniums te belanden. Maar ik heb geen enkel probleem gehad! Ik ben volledig voor die wijngaard gegaan en heb een nieuw leven gekregen. Zo zie ik dat. Ik heb zelfs een huis in de buurt gekocht."
Walter: "De vereniging is nu zo sterk, dat het een rustpunt is geworden voor mij. In de afgelopen jaren heb ik moeilijke momenten gehad. Ik was zwaarbelast en werkte veel. Als ik veel stress had, liep ik even door die wijngaard heen. Je ziet mensen uit de omgeving, mensen met een beperking die zo trots zijn op hun werk. Daar krijg ik energie van. Het stimuleert de cohesie in de hele wijk."
Claude: "Ik vind het een ongelooflijk privilege om dit te mogen ervaren."
Walter: "Mijn diepste wens is dat de kwaliteit van zorg wordt gedefinieerd vanuit de patiënt en dat hebben we gedaan, en het is succesvol."
Claude: "Maar die foto's hebben we nooit op de kistjes geplakt: ze worden met de hand beschilderd."
Walter: "Wijn is gekoppeld aan jaren, en jaren zijn gekoppeld aan herinneringen. De herinneringen van mensen die aan zo'n fles mee hebben gewerkt, geven verdieping aan de smaak. De kwaliteit van je leven bestaat uit herinneringen."
Claude: "Ik had het niet mooier kunnen zeggen." ■
Meer weten? *Matilo.nl*

Marielle: "Ze ging van de grootste maat in de extra-plus-afdeling..."
Laura: "Dat was 54..."
Marielle: "Terug naar 36. En alles daartussen heeft ze aangehad."
Laura: "In mijn hoofd ben ik nog steeds veel zwaarder dan de weegschaal aangeeft nu. Het bijstellen van mijn zelfbeeld ging trager. In een winkel waar ik nooit naar binnen was geweest omdat ik alleen de schoenen aan-kon, kreeg ik nu een baan! Dat was voor mij heel gek."
Marielle: "Ik weet nog dat ze bij mij in de stoel zat en dat zei. Ik ben al 27 jaar kapper en altijd bezig met make-overs en modeshows. Maar in al die jaren heb ik me nooit gerealiseerd wat het doet met vrouwen als hun haar uitvalt. Hoeveel uiterlijk met innerlijk te maken heeft. Ik vind het een tekortkoming dat ik dat niet heb gezien."
Laura: "Ik heb nu pas door hoe zwaar ik was en hoeveel invloed dat op mijn leven had. Hoeveel ik liet en heb gemist. Ik was ongelukkiger dan ik dacht. Bijna niemand durfde me daarop aan te spreken. Het is een pijnlijk onderwerp, helemáál bij een jong meisje."
Marielle: "Ik heb afgeleerd om een oordeel te hebben. Als een klant een grapje maakt ten koste van zichzelf, breek ik daar eerder doorheen. Ik probeer het bespreek-baar te maken: 'Ik zie dat je haar dunner wordt.' Of: 'Ik zie dat je bent aangekomen.' Je kan denken: ik heb het er niet over, maar mensen zijn zich er zelf van bewust."
Laura: "Ik ken niemand die het zo opengooit. Hoewel ik niet weet of ik dat toen prettig had gevonden, denk ik dat het wel had kunnen helpen. Pas nu de kilo's eraf zijn, durven mensen te zeggen hoe dik ik was. En dringt het tot me door. Dat had destijds ook gemogen, dan was het aan mij geweest wat ik ermee deed. Als ik nu iemand zie zoals ik was, wil ik vertellen hoeveel beter het wordt als je je fijn voelt in je lijf en daar trots op kunt zijn."
Marielle: "Straks kan ze wél in de brandende zon naar dat terras."
Laura: "Ik ben blij dat ik weer op dezelfde route zit als elke andere 24-jarige."
Marielle: "Wat ze allemaal nog met haar leven wil, heeft nu geen grenzen meer!" ■
Meer weten? Bij Marielle wordt hairweaving op medische basis vergoed door de zorgverzekeraar. *Yellsl.nl*

Een vrolijk kijkje achter de schermen bij de fotoshoot: *Zin.nl/gesprek*

Bijzondere Zaken

Deze rubrieksadvertenties worden gelezen door meer dan 200.000 andere lezers met vergelijkbare interesses als u. Om uw adververtentie op te geven verwijzen wij u naar **WWW.MAAKUWADVERTENTIE.NL**

Recreatie binnenland

HOLTEN OV th.zr.ruime en comf. vak.won. van alle gemakken voorz. wandelen en gratis fietsen + wifi **www.dewakels.nl 06-20988256**

Uw B&B ook op deze pagina?

Geef snel en makkelijk op via MAAKUWADVERTENTIE.NL

Diversen

Droomhuis op Terschelling.www.kooiweg1.nl

Exloo (Dr) Superschoon & gezellig
Rook & huisdiervrij/ goede bedden
Tel: 0591-513947
www.schonevakantiebungalow.nl

Recreatie buitenland

Ambiance in Frankrijk. Huisjes en safaritenten, kindvriendelijk aan beekje. * www.safaritent-online.nl

Uw B&B ook op deze pagina? Geef snel en makkelijk op via MAAKUWADVERTENTIE.NL

Frankrijk

Kom wandelen, fietsen, koken, (h)eerlijk eten, eindelijk dat boek lezen aan de voet van de Franse Pyreneeën: **www.loustal.eu**